

ENTREVISTA

SIRA REGO

Sira Rego (València, 1973) és la ministra de Joventut i Infantesa. Abans va ser eurodiputada i tinent d'alcalde a Rivas-Vaciamadrid per Esquerra Unida. De pare palestí, va créixer a Cisjordània.

Text **Mar Calpena**

Fotografies **ÁLVARO MINGUITO** /
Ministerio de Juventud e Infancia

- **El Ministeri de Joventut i Infantesa treballa temes molt propers als de la competència d'altres ministeris. Com es fa transversal el prisma de mirar amb les ulleres de la infància o amb les de la joventut?**

Canvia completament la referència, perquè és veritat que moltes polítiques públiques inclouen directament el jovent i els nens i nenes, però el lloc des del qual es mira no és necessàriament el de la gent jove o el de les criatures. L'enfocament canvia del tot. És la primera vegada que tenim un ministeri d'aquestes característiques, i és important perquè hi ha polítiques que sempre han quedat relegades a un racó de la vida pública i de les prioritats polítiques. Han quedat com les germanes petites de les polítiques públiques. Un exemple d'això és la pobresa infantil, que per a nosaltres és un tema central.

- **En quin punt es troba ara mateix el pacte d'estat per erradicar-la? Perquè precisament les taxes de pobresa infantil a Espanya són molt altes.**

A Espanya les xifres són molt dolentes. Som la quarta economia de la UE, i res no convidaria a pensar que, amb uns indicadors macroeconòmics tan positius com els que tenim, hàgim de patir una xifra de pobresa infantil tan elevada. Un dels elements més dolorosos és que aquesta xifra de pobresa infantil és una xifra estructural que té a veure directament amb la qüestió de l'habitatge, que és el vector que sempre és al centre de la problemàtica, també pel que fa a l'emancipació dels joves. Estem aconseguint força consensos per al pacte, tant polítics com del tercer sector. Volem una sèrie de mesures de caràcter polític que han d'estar prou finançades. El més substancial és augmentar la inversió pública. Un dels elements que tindria més retorn seria la prestació universal per la criança d'un fill o filla. Creiem que aquest punt seria clau, juntament amb mesures que serveixin per desinflar una mica la bombolla especulativa de l'habitatge.

- **Una part de la cartera del ministeri és la joventut, però aquesta comprèn una forquilla d'edats que no para de créixer i que sembla que s'allarga més com pitjors són les expectatives d'emancipació, mentre que, paral·lelament, parlem del dret de vot als 16 anys.**

Aquest fenomen no és un debat que aparegui habitualment en el dia a dia del ministeri, però tanmateix revela com d'assimilades tenim les desigualtats socials que hi ha al nostre país. Hi ha una enorme quantitat de persones adultes que cataloguem de joves perquè no som capaços de trencar la bretxa de desigualtat que els afecta ni de garantir-los un projecte vital autònom. I aquest és un debat social que no competeix, potser, només a un ministeri. CCOO ha presentat algun estudi [es refereix a l'estudi confederal *Radiografía socioeconómica del*

estado de la juventud en España] que explica que fins els 38 anys no arriba a Espanya el moment de plena autonomia personal. És inadmissible.

— **Això, a més, fa que la ultradreta tingui acceptació entre la gent jove, sobretot a Internet...**

Per això estem molt centrats en els entorns digitals segurs. És un debat social d'una dimensió enorme, perquè l'esfera digital no és una part més de la societat, sinó que estructura l'esfera pública amb una complexitat extraordinària i amb unes condicions que són, a parer meu, preocupants. Està controlada per mil milions de persones que tenen una agenda privada. No hi ha dispositius de control ni públic ni democràtic a l'entorn digital perquè és un entorn de caràcter global, però cal la cooperació del conjunt de la societat, famílies, escoles, empreses tecnològiques... Cal transitar cap a l'edat adulta amb eines per ser a l'entorn digital.

— **Tot i això, la ultradreta sol instrumentalitzar els drets de la infància.**

El que defensem nosaltres és que la infància és subjecte de dret, és a dir, que, independentment dels valors que cada família lliurement tingui, un nen o nena és subjecte de drets perquè és un ésser humà. I això no és una qüestió retòrica. Des d'aquesta mirada, amb la participació dels nens i nenes, però acompanyant-los, mirem com podem construir la política pública. Ho hem vist amb la qüestió dels menors migrants. Volem un sistema d'acollida que els doni garanties. La dreta i l'extrema dreta opten per un relat de deshumanització i de criminalització. Com n'és de dur el que deixes enrere i quan et val la pena assumir el risc d'un projecte migratori que requereix que caminis durant anys per països que vulnereu els teus drets i sense garantia d'arribar-hi, i tot mentre transites cap a l'edat adulta... I aquestes garanties, a més, també les han de tenir les persones treballadores que els acullen. Hi ha d'haver recursos suficients.

— **En aquest sentit, estem fent passos conjunts, oi?**

Sí. Parlem de l'estandardització del sistema d'acollida, per exemple. Parlar d'estandardització no ens ha de fer por, perquè ho hem de fer a l'alça. Per això ens hem reunit amb CCOO i amb les federacions que treballen aquest tema perquè ens sembla fonamental que el reial decret de qualsevol qüestió tingui en compte la part treballadora i la seva aportació i visió, ja que és un sistema de vasos comunicants. En la mesura que tu tinguis treballadors i treballadores amb bones condicions, tu seràs capaç de generar un servei o un servei públic de millor qualitat.

— **Quin paper té la reducció de jornada en tot això?**

Creiem que és un punt clau per aconseguir reduir bretxes de gènere, assolir més corresponsabilitat i garantir millors cures a les criatures i a la gent gran. Seria un punt

d'inflexió extraordinari en termes de justícia, d'adaptació del temps de vida i també, i ho dic sempre, pel que fa als drets de la infància, ja que els augmentaria. Per tant, crec que seria un cercle virtuós.

— **Com vius el que passa a Gaza, sent tu en part palestina?**

És molt dolorós. La meua família viu a Cisjordània, i amb l'alto el foc hi ha un increment de la fustigació. Miro de donar-hi suport des de la distància, de pressionar on puc i d'utilitzar políticament la influència que tinc. ○